

Окремої уваги, як і у минулі роки, заслуговує м. Київ, у якому рівень бідності традиційно залишається найнижчим серед усіх регіонів, де значення показника відносної бідності становило 6,6%, що майже у 3,7 рази нижче за середнє по країні. Низьким показник був у Запорізькій (13,9%), Харківській (14,9%), Черкаській (15,5%), Миколаївській (16,6%), Чернігівській (18%) та Чернівецькій (18,3%) областях.

Сьогодні, вважаються бідними ті, хто має не більше 60% від середнього рівня доходів у країні. За таким принципом кількість бідних в Україні становитиме 10-12%, – приблизно стільки ж, скільки у Франції чи Німеччині [3]. Проте рівень життя українських бідних буде суттєво відрізнятися, оскільки середній рівень доходів населення Франції чи Німеччині набагато вищий ніж у нашій державі.

Глобалізація економіки скоріше підтверджує, ніж заперечує існування та примноження бідності. Загальне багатство 225 найзаможніших людей світу становить понад \$1 трлн., що відповідає річному доходу більш ніж 2,8 млрд. осіб, або 47% населення світу. Багатство одиниць проти глобальної бідності мільярдів – така дилема глобалізації економіки.

Проблема бідності в Україні буде подолана за умов створення ефективної і соціально орієнтованої економіки, яка надасть змогу підвищити якість життя її громадян і реально забезпечити політичну й економічну її незалежність.

Список використаних джерел:

1. Указ Президента України «Про стратегію подолання бідності» від 15 серпня 2001 р. № 637.
2. Закон України «Про прожитковий мінімум» від 15.07.1999 № 966-XIV
3. Аналітична записка. Комплексна оцінка бідності в Україні та регіонах за 9 місяців 2011-2013 рр. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.idss.org.ua/archiv/2014-09-07
4. Сьомій С.Н., Остроухов В.Б. Небезпечна прірва між багатими і бідними // Політика і час. – 2007. – № 12. – С. 27 – 28.

ЗМІСТ ПРИНЦИПУ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА ТА ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЯ В ДІЯЛЬНОСТІ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Чиренко Н.М., студент навчально-наукового інституту права і психології Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: викладач кафедри загальноправових дисциплін ННІПІ НАВС
Юрковська Л.Г

Верховенство права – це фундаментальний принцип сучасного правопорядку в світі, встановленого з прийняттям Статуту ООН – документу, що заснував підвалини якісно новим цивілізаційним правовідносинам і сучасного світового порядку[1, с. 83]. Він відображає загальне надбання людства – ідеали свободи, демократії, прав людини і поступово реалізує їх шляхом регламентації усіх суспільних відносин у контексті найвищої справедливості. Актуальність дослідження цієї теми зумовлена необхідністю утвердження верховенства права та законності як загальних засад в Українській державі. Принцип верховенства права є обов'язковою ознакою правової держави, якою себе позиціонує Україна. Провідна роль принципу верховенства права у діяльності органів конституційної юстиції зумовлена його невідривністю від концепції правової держави, однією з рис якої виділяють саму конституційну юрисдикцію.

Верховенство права є мега-принципом, який визначає вимоги до багатьох суспільних інститутів з метою забезпечення природних прав і свобод людини. Виділяють наступні точки зору щодо змісту принципу верховенства права серед українських юристів. А. Заєць вважає, принцип верховенства права має сенс лише у разі, якщо право розуміється не просто як сукупність норм, установлених державою, а як сукупність правил належного, правил поведінки, які легітимізовані суспільством, базуються на історично досягнутому рівні соціальної етики [2, с.3].

Передусім принцип верховенства права означає, що позитивне право, яке створюється людьми, має ґрунтуватися на природному праві, яке обмежує державну владу, і є своєрідним фільтром позитивного права. Самостійного значення принцип верховенства права набуває тоді, коли розрізняють закон і право. При цьому робиться важливий висновок про те, що поза доктриною природного права цей принцип існувати не може.

Науковці звертають увагу і на окремі аспекти цього принципу. Так верховенство права розглядається як пріоритетність у суспільстві, насамперед, прав і свобод людини. Принцип верховенства права характеризується і як верховенство розуму та пов'язується з такими морально-правовими цінностями як справедливість, свобода, добро, гуманізм.

Важливим надбанням є уявлення про те, що цей принцип є універсальним та загальним, хоча історично його розглядали тільки як спосіб обмеження державної влади і створення правової держави. Слушною є думка і про те, що єдиною справжньою силою забезпечення верховенства права може бути тільки громадянське суспільство.

Статтею 8 Конституції України, якою проголошено, що в Україні визнається і діє принцип верховенства права, визнається верховенство Конституції та принцип прямої дії її норм. Однак вони не вичерпують принципу верховенства права і не є самодостатніми для його розуміння. Зазначене можна повною мірою віднести до конституційного судочинства, адже захист Конституції України судом конституційної юрисдикції сприяє реальним досягненням серед народу пріоритетів демократії, людських цінностей, справедливості організації влади, над якою існує судовий контроль.

Конституція України – єдиний, наділений найвищою юридичною силою нормативно-правовий акт, через який Український народ і Українська держава виражають свою суверенну волю, утверджують основні принципи устрою суспільства і держави, основи правового статусу особи і громадянина, виражають систему і функції органів державної влади й органів місцевого самоврядування, механізми реалізації державно-владних повноважень і територіальний устрій держави. В усіх країнах конституція є однією з найбільш шанованих суспільних цінностей сучасності. Забезпечення верховенства Конституції України є стрижнем усіх повноважень Конституційного Суду України. Захищаючи Конституцію, в якій відтворено морально-правові цінності, Конституційний Суд захищає право і соціальні пріоритети: народ як джерело влади, права і свободи людини і громадянина, суверенітет і цілісність території, демократична влада і судовий контроль, рівність кожного громадянина перед законом та інші. Реалізація принципу верховенства права у конституційному судочинстві відкриває шлях до творчого, а не бездумного застосування закону. Рішення Конституційного Суду, засновані на принципі верховенства права за змістом мають утверджувати права людини, не порушувати свободи і укріплювати довіру не лише до самого Конституційного Суду, а й, у його особі, до всіх державних інституцій.

Проведений аналіз питань реалізації принципу верховенства права в діяльності Конституційного Суду України дозволив зробити наступні висновки. По-перше, верховенство права є головним принципом, який визначає вимоги до багатьох суспільних інститутів з метою забезпечення природних прав і свобод людини. По-друге, як провідна ідея конституційного судочинства, принцип верховенства права означає забезпечення рівності всіх перед законом і судом, судовий захист конституційних прав і свобод людини і громадянина. По-третє, діяльність Конституційного Суду України щодо відправлення конституційного судочинства сьогодні пов'язана з необхідністю вирішення складних суспільних проблем, уточненням розуміння права взагалі й конкретних правовідносин, зокрема. У зв'язку з цим потребує суттєвого вдосконалення чинне законодавство з питань гарантування незалежності Конституційного Суду України і його суддів, а також дотримання усіма уповноваженими суб'єктами відповідних законодавчих приписів.

Список використаних джерел:

1. Довгерт А. С. Дія принципу верховенства права у сфері приватного права // Університетські наукові записки. - 2007. - № 2(22). - С. 83-89.
2. Засць А.П. Принцип верховенства права (теоретично-методологічне обґрунтування) / А.П. Засць // Вісник Академії правових наук України. – 1998. – №1.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ДЕМОКРАТІЇ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Денисенко К.О., студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри загальноправових дисциплін ННШП НАВС Пустовіт Ж.М.

Одна з найістотніших турбот сучасного українського «перехідного» суспільства – проблема самоусвідомлення, самоідентифікації в якісно новому соціальному контексті.

У структурі політичних цінностей особливе місце посідає демократія, адже правова держава насамперед піклується про реальне забезпечення прав громадян як рівноправних суб'єктів суспільного життя. Ідея соціальної держави, в свою чергу, передбачає створення всіх необхідних умов для реалізації цих прав у їх матеріальному, культурному, духовному вигляді. Таким чином, проблеми розвитку демократії в сучасній Україні є актуальним